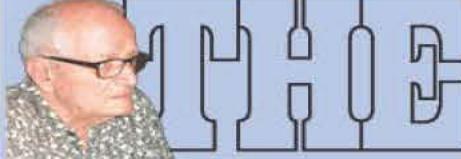


TALK OF THE CITY



Ο Γιώργος Χατζηβασίλης
επιλέγει για σας
«το ψυχογράφημα» του
Αθηναϊκού Τύπου



Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

Η μεγάλη αγκαλιά της Ευρώπης

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Το λογικό, αν όχι πιθανό, είναι να εξευρεθεί ένας συμβιβασμός μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και των εταίρων και δανειστών της. Η Ευρώπη βρίσκει λύσεις, έστω και την ύστατη στιγμή, και έχει τους δικούς της τρόπους να «χωνεύει» εντάσεις και διαφορές. Στην περίπτωση, όμως, της Ελλάδας θα πάρει χρόνο και αυτό θα κοστίσει ακριβά στην πραγματική οικονομία.

Οι εκατέρωθεν συμβιβασμοί άρχισαν ήδη. Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Βαρουφάκης έχουν κάνει τρεις σημαντικές υποχωρήσεις: έβγαλαν από το τραπέζι την απειλή της μη πληρωμής ομολόγων της ΕΚΤ και του ΔΝΤ, δέχθηκαν την ιδέα των πρωτογενών πλεονασμάτων αλλά με μικρότερους στόχους και έφυγαν από την έννοια του «κουρέματος» του χρέους. Η άλλη πλευρά είναι σαφές ότι δέχεται να

κατασκευάσει μία μεταλλαγμένη μορφή επιτήρησης που δεν θα αποκαλείται τρόικα και να συζητήσει λύσεις επιμήκυνσης του χρέους. Εως εκεί όμως, προς το παρόν. Τα μπνύματα που έρχονται από το Βερολίνο και τις Βρυξέλλες είναι ότι για να φτάσουμε στον τελικό συμβιβασμό θα πρέπει να προηθούν οι έως τώρα κανόνες, να μην ξηλωθούν οι βασικές μεταρρυθμίσεις που βρίσκονται εν ιού και να δεχθεί ο κ. Τσίπρας μερικές ακόμη που δεν είναι... καλοδεχούμενες από το κόμμα του. Θα φτάσουμε δηλαδή στο σημείο που ο κ. Βαρουφάκης θα πάει στο Μαξίμου και θα πει «αυτό είναι το πακέτο που έχω εξασφαλίσει, χωρίς τρόικα και με ελάφρυνση χρέους. Μας ζητάνε όμως να κάνουμε τα εξής δέκα πράγματα. Αντέχουμε; Μπορούμε;».

Η κυβέρνηση έχει επενδύσει πολύ στην πάταξη της διαφθοράς και της διαπλοκής σε σημείο που θυμίζει ολίγον τη δισφήμηση της χώρας λίγο πριν μπούμε στο Μνημόνιο... Αυτό είναι ένα χαρτί που παίζει πολύ έξω, ειδικά στο Βερολίνο και το ΔΝΤ. Το πρόβλημα είναι ότι (α) έχουν ξανακούσει υποσχέσεις για τα ίδια από όλους τους αρμόδιους τα τελευταία πέντε χρόνια και (β) γνωρίζουν καλά ότι ακόμη και ο Σόιμπλε να αναλάμβανε τους ελληνικούς εισπρακτικούς και ελεγκτικούς μηχανισμούς θα χρειαζόταν πολλούς μήνες αν όχι χρόνια για να φέρει αποτελέσματα. Και επειδή οι δανειστές έχουν την κακή συνήθεια να κόβουν σε κομματάκια κάθε μεγαλόστομη διακίρυξη και να την καθιστούν πλήρως μετρόπιμη, είναι βέβαιο ότι αν το κυ-

βερνπτικό πρόγραμμα υπολογίζει ότι θα βρει 6 δισ. από την πάταξη της διαφθοράς, οι ελεγκτές θα διαιρέσουν το ποσό αυτό διά του δέκα.

Εν πάσι περιπτώσει, το καλό είναι ότι η Ευρώπη λειτουργεί σαν μια «μεγάλη αγκαλιά» για τη νέα κυβέρνηση. Ακούει, δείχνει ότι κατανοεί, δίνει χρόνο, δεν κόβει απότομα τη ρευστότητα. Ολοι θέλουν να δείξουν ότι σέβονται μια νέα κυβέρνηση με πολύ νωπή εντολή. Οι σοσιαλιστές ειδικά θέλουν να δείξουν ότι κάνουν ό,τι μπορούν για να βοηθήσουν τον κ. Τσίπρα, επισημαίνοντας όμως πάντα ότι «εμείς του τα είπαμε, πρέπει να ακολουθήσει τους κανόνες». Κάποια ώρα, όμως, θα τελειώσουν οι τυπικότητες και η περίοδος χάριτος. Το πιθανότερο είναι ότι αυτό θα συμβεί στο Eurogroup, πίσω από κλειστές πόρτες.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Καταλύτης η νέα ελληνική κυβέρνηση

Μπαίνουμε στη δεύτερη εβδομάδα της διακυβέρνησης Τσίπρα και όλα δείχνουν ότι η Ελλάδα αποτελεί πλέον τον καταλύτη για να επανατεθούν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων μείζονος σημασίας ζητήματα τα οποία πρέπει να επιλύσει η Ε.Ε. για να θετεί από τη δογματική και επικίνδυνη για την παγκόσμια οικονομία πολιτική που έχει καταφέρει να επιβάλει στην Ε.Ε. η γερμανική κυβέρνηση. Ασφαλώς, η παρέμβαση των ΗΠΑ, απευθείας διά του προέδρου Ομπάμα, κυριαρχεί και αναμένεται να επηρεάσει καθοριστικά τις εξελίξεις. Μετά το εκτός πρωτοκόλλου τηλεφώνημα στον νέο Έλληνα πρωθυπουργό, ο πρόεδρος των ΗΠΑ σε δηλώσεις του στο CNN ήταν απολύτως δημοκράτης και σαφής, απευθυνόμενος ουσιαστικά στην καγκελάριο Μέρκελ όταν σημείωνε ότι «Δεν μπορείς να ξεζουμίζεις άλλο τους λαούς με τη λιτότητα. Πρέπει να υπάρξει στρατηγική ανάπτυξη». Αυτό υπογράμμισε ο Αμερικανός πηγέτης, προσθέτοντας ότι «οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν στην Ελλάδα, με συνθήκες όμως όχι λιπότητας, αλλά ανάπτυξης».

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ παρέμβαση και ειδικότερα οι προθέσεις της Ουάσιγκτον έχουν αλλάξει το κλίμα σε τουλάχιστον δύο μεγάλες χώρες της Ε.Ε. Είναι φανέρω ότι η γαλλική κυβέρνηση κατανοεί τις θέσεις της νέας ελληνικής πλευράς και με αφορμή αυτές τις θέσεις για το χρέος και την ανάπτυξη εισάγει στην ευρωπαϊκή ατζέντα ότι μέχρι xθες εμπόδιζε η γερμανική πλευρά. Είναι βέβαιο πως το Παρίσι, και αυτό

αναμένεται να φανεί ακόμα καλύτερα από τη σημερινή επίσημη επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα στη γαλλική πρωτεύουσα για συνομιλίες με τον πρόεδρο Ολάντ, θα στηρίξει και για δικούς του λόγους τις ελληνικές προτάσεις, εξασφαλίζοντας παράλληλα έναν σύμμαχο που έως τώρα ήταν όμηρος της Γερμανίας.

ΕΚΤΟΣ όμως από το Παρίσι, ανοίγματα και υποστήριξη των ελληνικών θέσεων εκφράζονται και από την Ρώμη μετά την θεοφάνεια της επίσκεψης και συνάντησης των Ρέντζι - Τσίπρα. Ασφαλώς δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι και πρόεδρος της Κομισιόν Ζαν Κλοντ Γιούνκερ έκανε ένα τολμηρό άνοιγμα στην Αθήνα κόντρα στις γερμανικές αντιδράσεις του πνεύματος «όχι σε όλα», δηλώνοντας πρόθυμος να καταρργηθεί η τρόικα και να αναζητηθούν νέοι τρόποι επικοινωνίας με την ελληνική κυβέρνηση. Είναι φανερό ότι σε αυτό το διπλωματικό περιβάλλον, όπως διαμορφώνεται σήμερα, πρέπει να εντάξουμε και τον πρόεδρο της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι, που ξεκίνησε πρώτος τις ενέργειες έξω από το ασφυκτικό οικονομικό πλαίσιο που προσπαθούσε να επιβάλει με κάθε τρόπο η καγκελαρία και από το οποίο δυστυχώς δεν κατάφεραν να αποστασιοποιήσουν οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες, όπως αποκαλύφθηκε από τη συμπεριφορά του προέδρου του Ευρωκοινοβουλίου Μάριν Σουλτς.

ΘΑΗΤΑΝ άδικο να μην υπογραμμίσουμε τη δημιουργία του νέου οικονομικών

για την ελληνικά συμφέροντα. Ο Γιάνης Βαρουφάκης, με εξαιρετικά επεξεργασμένο και άριστα εκφραζόμενο λόγο, κέρδισε τις εντυπώσεις σε όλες τις εκτός έδρας συναντήσεις του. Συνοψίζοντας, το κλίμα είναι θετικό για μια κατ' αρχάς βιώσιμη συμφωνία που να επιτρέπει στην κυβέρνηση Τσίπρα να αναπτύξει την πολιτική ανασυγκρότησης της οικονομίας και ανακούφισης της ελληνικής κοινωνίας, ανοίγοντας παράλληλα και την ατζέντα της διάσκεψης για το ευρωπαϊκό χρέος. Η ελληνική κοινωνία είναι συγκλονισμένα αισιόδοξη, κάνοντας συγκρίσεις με την κυβέρνηση που είχε έως ξτες και τη τερατώδη ψέματα με τα οποία η θυμβάρδιζε.

ΟΛΑ πάνε καλά; Σε ό,τι αφορά την εκκίνηση αυτού του αγώνα, ναι, τα πράγματα εξελίσσονται περισσότερο ικανοποιητικά απ' ό,τι και ο πλέον αισιόδοξος περίμενε. Οι επιαφές που έκαναν τόσο ο Αλέξης Τσίπρας όσο και θασικά στελέχη του οικονομικού επιτελείου, κυρίως με δυνάμεις που θα μπορούσαν να καθορίσουν τις εξελίξεις, αποδεικνύονται πολύτιμες. Πολύτιμη ήταν και η θοίθεια της ελληνικής ομογένειας, ειδικά στις ΗΠΑ. Από εδώ και πέρα όμως απαιτείται η ταχύτατη εφαρμογή καλά μελετημένων και οργανωμένων προγραμμάτων ανασυγκρότησης των πάντων. Η αξιοκρατία πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτος οδηγός, ώστε το δύσκολο έργο σε όλους τους τομείς κυβερνητικής δράσης να ανατεθεί στους καλύτερους και όχι στους φίλους ή τους φίλους των φίλων. Καλή συνέχεια.

ΤΑ ΝΕΑ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΦΙΚΤΟΥ

«Να κυβερνάς οπαίνει να επιλέγεις συνέχεια μεταξύ των κακών λύσεων»: το απόφθεγμα του στρατηγού Ντε Γκολ μπορεί να φανεί πολύ χρήσιμο στους κυβερνώντες – τουλάχιστον εκείνους που προσεγγίζουν τη διακυβέρνηση με προεκλογικά ή ιδεολογικά κριτήρια.

Η ομάδα διαπραγμάτευσης της κυβέρνησης έχει αποδυθεί σε μία πανευρωπαϊκή εκπρατεία για την πρώθυπη των ελληνικών αιτημάτων σχετικά με την έξοδο από το Μνημόνιο και την επιστροφή στην ανάπτυξη. Δεν βοηθά αυτή την προσπάθεια ένας εμφύλιος «ανταρτοπόλεμος» στην Αθήνα να υπέρ της κομματικής ορθοδοξίας.

Η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού: η κυβέρνηση πασχίζει να ανέβει στο πανευρωπαϊκό κύμα υπέρ της λιγότερης λιτότητας. Δεν είναι η ώρα για να ξιφουλκούν κάποιοι του ΣΥΡΙΖΑ υπέρ τ